

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาบททบทวนปัญหาเรื่องการตั้งด่านตรวจของปลัดอำเภอ
เพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง

กรมการปกครอง ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๔/๔๗๕๐๘ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้วินิจฉัยปัญหาข้อหารือของกรมการปกครองเกี่ยวกับอำนาจของปลัดอำเภอในการตั้งด่านตรวจจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายว่า เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ได้กำหนดให้โอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกรมการอำเภอให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอแต่เพียงผู้เดียว ส่วนปลัดอำเภอมิหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือนายอำเภอเท่านั้น และตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ก็มีกำหนดอำนาจหน้าที่ของปลัดอำเภอที่จะให้มีหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงต้องถือว่าในขณะนี้ปลัดอำเภอไม่มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการสืบสวนคดีอาญาตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปลัดอำเภอจะใช้อำนาจของตนเองจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวง โดยอ้างว่ากระทำไปเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดโดยไม่ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานจราจรเสียก่อนมิได้นั้น^๑

กรมการปกครองได้พิจารณาคำวินิจฉัยของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า สำหรับคำวินิจฉัยที่ว่าปลัดอำเภอไม่มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการสืบสวนคดีอาญานั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่ได้วินิจฉัยครอบคลุมถึงปลัดอำเภอในฐานะอื่น ๆ ด้วย ซึ่งกรมการปกครองเห็นว่า ปลัดอำเภอในฐานะอื่น ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้มีอำนาจและหน้าที่สืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง คือ

๑. ปลัดอำเภอในฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

“พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมถึง ...” ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒(๑๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ปลัดอำเภอมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาตามมาตรา ๑๘ วรรคแรกแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แม้ต่อมาจะมีข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ออกมาจำกัดหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาของ

^๑ บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เรื่อง การตั้งด่านตรวจของปลัดอำเภอ เพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงกรมการปกครอง ที่ นร ๐๖๐๑/๑๙๙ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๓๑

พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง โดยให้การสอบสวนคดีอาญาทั่วไปเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจก็ตาม แต่ปลัดอำเภอในฐานะพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองก็ยังมีหน้าที่สอบสวนคดีอาญาบางอย่างได้ คือ คดีอาญาในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ กฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน กฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา และหากเป็นความผิดอาญาซึ่งผู้กระทำความผิดกรรมเดียว แต่ผิดกฎหมายหลายบท ถ้าบทใดหรือหลายบทในกรรมนั้นเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นนอกจากความผิดตามกฎหมายต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ปลัดอำเภอในฐานะพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอาจได้รับการแต่งตั้งจากนายอำเภอให้มีหน้าที่สอบสวนความผิดคดีอาญานั้นร่วมกับพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๐ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ที่ มท ๐๔๐๒/ว ๙๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐ นอกจากนั้นปลัดอำเภอยังมีหน้าที่สอบสวนคดีอาญาอื่นอีก เช่น คดีอาญาที่เป็นความผิดเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๒.๔ ข้อ ๑๒.๕ และข้อ ๑๒.๖ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๔/ว ๖๐ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๗ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๕๘๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๑ และคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบังคับสุขาภิบาล และข้อบัญญัติเมืองพัทยา ทั้งนี้ ตามข้อ ๖ - ข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัดและข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และข้อ ๓ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนคดีละเมิดข้อบัญญัติเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๒

ปัจจุบันปลัดอำเภอมิบทบาทในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนหลายประการด้วยกัน เช่น

๑.๑ บทบาทในฐานะเป็นพนักงานสอบสวนคดีอาญา มีอำนาจตรวจตัวผู้เสียหาย ตรวจตัวผู้ต้องหา ตรวจสิ่งของหรือที่ทาง ค้นเพื่อพบสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิดหมายเรียกบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบหรือหมายเรียกให้ส่งมา และยังมีอำนาจจับและควบคุมผู้ต้องหาหรือบุคคลใดซึ่งระหว่างสอบสวนปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิด หรือจะปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๘, ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑.๒ บทบาทในฐานะเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยอำเภอ ซึ่งมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๕๙/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๐ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนภูมิภาค

๑.๓ บทบาทในฐานะเป็นคณะที่ปรึกษาคณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่ง

คณะกรรมการหมู่บ้านมีหน้าที่เสนอข้อแนะนำและให้คำปรึกษาต่อผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับกิจการทางปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร กิจการเกี่ยวกับความอาญา ความแพ่ง ฯลฯ ทั้งนี้ ตามข้อ ๓ และข้อ ๕ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๒๖

บทบาทของปลัดอำเภอในการตรวจ คั่น ยึด จับ ควบคุม ปลอยชั่วคราวการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการเป็นคณะที่ปรึกษาคณะกรรมการหมู่บ้านดังกล่าวเป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ให้รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนนั่นเอง ประกอบกับผู้ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอได้รับการแต่งตั้งโดยถูกต้องตามกฎหมายและหากได้ปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ราชการแล้ว ผู้ที่ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอนั้นก็มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานด้วย (เทียบได้กับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๓, ๑๑๐๙/๒๕๔๙ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๒๖/๒๕๔๙) ดังนั้น เมื่อปลัดอำเภอเป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนแล้ว ปลัดอำเภอย่อมมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

ตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการที่จะปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับอันว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่เนื่องจากข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาทุกฉบับไม่ได้กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนความผิดคดีอาญาทั่วไปไว้โดยเฉพาะว่าจะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ทำการสืบสวนคดีดังกล่าวได้โดยตรง เมื่อข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ อำนาจหน้าที่ในการสืบสวนคดีอาญาทั่วไปจึงต้องเป็นไปตามกฎหมาย และเมื่อปลัดอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญาทั่วไปได้ตามมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปลัดอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจึงย่อมมีอำนาจและหน้าที่สืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง

๒. ปลัดอำเภอในฐานะเป็นผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอ

ตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการที่จะปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับอันว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่เนื่องจากข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาทุกฉบับไม่ได้กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนความผิดอาญาทั่วไปไว้โดยเฉพาะว่าจะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ทำการสืบสวนคดีดังกล่าวไว้โดยตรง เมื่อข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ อำนาจหน้าที่ในการสืบสวนคดีอาญาทั่วไปจึงต้องเป็นไปตามกฎหมาย และเมื่อนายอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญาทั่วไปได้ตามมาตรา ๒ (๑๗), ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นายอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่จึงย่อมมีอำนาจและหน้าที่สืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง

เนื่องจากปลัดอำเภอเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอตามข้อ ๕๘ แห่งประกาศของ

คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ประกอบกับการเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ช่วยเหลือมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ที่ตนช่วย (เทียบได้กับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๓๗/๒๕๐๓) ดังนั้น ปลัดอำเภอในฐานะเป็นผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอจึงย่อมมีอำนาจและหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง

๓. ปลัดอำเภอในฐานะเป็นผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอ

ดังได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๒. บรรดาว่า “นายอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีหน้าที่สืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง”

เนื่องจากผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายอำเภอตามข้อ ๔๔, ๕๙ และ ๖๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ดังนั้น ปลัดอำเภอผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอจึงย่อมมีอำนาจและหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญาได้โดยตรง

ดังนั้น เมื่อปลัดอำเภอในฐานะ “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” “เป็นผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอ” และในฐานะ “เป็นผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอ” มีอำนาจและหน้าที่ในการสืบสวนคดีอาญาได้โดยตรงแล้ว ก็ย่อมมีอำนาจตั้งด่านตรวจจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายได้โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อผู้บัญชาการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานจราจร

กรมการปกครองจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาความเห็นของกรมการปกครองดังกล่าวเพิ่มเติมว่าชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ เพียงใด เพื่อกรมการปกครองจะได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้วมีความเห็นว่า ความในข้อ ๓๔^๒ และข้อ ๓๕^๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่

^๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางหรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวงในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่งานทางหรือกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงที่จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวขนย้ายสิ่งที่ยาวหรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจขนย้ายโดยผู้ผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

^๓ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๑๑๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้นได้บัญญัติขึ้นโดยประสงค์เพื่อมิให้มีการกระทำที่เกิดความเสียหายต่อทางหลวง และเพื่อมิให้เกิดความไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยแก่การจราจร จึงได้กำหนดให้การดำเนินการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อทางหลวงหรือต่อการจราจรบนทางหลวงจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานจราจรเสียก่อน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบดูแลทางหลวงดังกล่าวสามารถควบคุมการกระทำนั้นให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมได้ ฉะนั้น แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วบทบัญญัติดังกล่าวจะไม่บังคับถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องปฏิบัติโดยเฉพาะก็ตาม^๕ แต่ก็ได้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปกติก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายจะสามารถปฏิบัติการใด ๆ บนทางหลวงอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ฯ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้โดยไม่มีข้อจำกัด เพราะถ้าหากเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายต่างจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวงได้โดยอ้างว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตน ก็ย่อมเห็นได้ว่าจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐบนทางหลวงในลักษณะการจัดวางสิ่งของหรือปิดกั้นทางหลวงดังที่ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ฯ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติห้ามไว้ จึงต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความสมควรในขอบเขตที่เหมาะสมตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ซึ่งจะต้องปรากฏว่ามีภารกิจเกี่ยวเนื่องอย่างแท้จริงกับการปฏิบัติหน้าที่บนทางหลวงโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นได้ ดังเช่นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องมีภารกิจในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายและเป็นผู้ใช้อำนาจสืบสวนสอบสวนคดีอาญาทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล

๔ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง นอกจากจะมีความผิดตามมาตรา ๑๔๘ แล้ว เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ ถ้าไม่ยอมรื้อถอนหรือเคลื่อนย้าย ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายได้

๕ บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เรื่องการตั้งจุดตรวจและจุดสกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อตรวจค้นจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง (ตีความประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๑/๑๖๓๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๒๙

ในลักษณะเช่นนั้นเป็นที่แน่ชัดว่าย่อมต้องมีการปฏิบัติเกี่ยวเนื่องกับทางหลวงเสมอ ฉะนั้น ในกรณีจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวงได้ โดยไม่อยู่ในบังคับของข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ฯ และ มาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

สำหรับปลัดอำเภอนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้เคยพิจารณาไว้แล้วว่า^๖ ในปัจจุบันปลัดอำเภอคงมีฐานะเป็นเพียงผู้ช่วยนายอำเภอตามนัย ข้อ ๕๗^๗ และข้อ ๕๘^๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีได้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางอาญาด้วยตนเองโดยตรงดังที่เคยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗^๙ อีกต่อไปแล้ว นอกจากนี้

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๗ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๕๗ ในอำเภอหนึ่ง มีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอหรือนายอำเภอซึ่งกฎหมายกำหนดให้กรมการอำเภอและนายอำเภอมีอยู่ ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอ

^๘ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๕๘ ในอำเภอหนึ่งนอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในข้อ ๕๗ ให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำให้ปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในอำเภอนั้น

^๙ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๖๖ อำเภอ ๑ ให้มีพนักงานปกครองคณะ ๑ เรียกรวมกันว่ากรมการอำเภอฯ แยกเป็นรายตำแหน่งดังนี้ คือ

(๑) นายอำเภอ หรือถ้าเป็นตำแหน่งพิเศษ เรียกว่าผู้ว่าราชการอำเภอ เป็นหัวหน้าการปกครองทั่วไปในอำเภอ และขึ้นตรงต่อผู้ว่าราชการเมืองมีอำเภอละคนหนึ่ง

(๒) ปลัดอำเภอเป็นผู้ช่วย และผู้แทนนายอำเภออยู่ในบังคับนายอำเภอ อำเภอหนึ่ง มีจำนวนปลัดอำเภอน้อยตามสมควรแก่ราชการ

(๓) สมุหบัญชีอำเภอ คือ ข้าราชการมีสังกัดในกรมสรรพากรมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายอำเภอในการเก็บภาษีอากรและผลประโยชน์แผ่นดิน อยู่ในบังคับนายอำเภอ

มาตรา ๖๗ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ สมุหบัญชี ซึ่งรวมกันเรียกว่ากรมการอำเภอนี้ แม้มีตำแหน่งต่างกันย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการที่จะให้การปกครองอำเภอนั้นเรียบร้อย และเมื่อตำแหน่งใดการมากเหลือมือ หรือว่าว่าง พนักงานกรมการอำเภอแม้อยู่ในตำแหน่งอื่นต้องช่วยและต้องทำแทนกัน จะถือว่าเป็นพนักงานต่างกันนั้นไม่ได้

มาตรา ๑๐๑ หน้าที่และอำนาจของกรมการอำเภอในการที่เกี่ยวข้องด้วยความอาญานั้น มีดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาอำนาจซึ่งกฎหมายกำหนดไว้สำหรับผู้ใหญ่บ้านและกำนันนั้น ให้กรมการอำเภอได้ใช้ทุกอย่าง

อำนาจหน้าที่ของปลัดอำเภอในฐานะเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๒ (๑๖)^{๙๐} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ก็มีใช้ว่าปลัดอำเภอจะสามารถอ้างเพียง บทบัญญัติดังกล่าวเพื่อใช้อำนาจต่าง ๆ ที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ด้วย ตนเองได้โดยอิสระแต่อย่างใด เพราะมาตรา ๑๖^{๙๑} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติไว้เป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตาม บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ว่าต้องเป็นไปตามกฎหมายและ ข้อบังคับอันว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจด้วย ซึ่งกรณีเช่นนี้ย่อม เข้าใจได้ว่า บทบัญญัติทั้งหลายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นเป็นเพียงการ กำหนดหลักการโดยทั่วไปว่า พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเป็นผู้มีอำนาจสืบสวนและสอบสวน คดีอาญาและกำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ดังกล่าว แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดจะใช้อำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้เพียงใดบ้างนั้น ประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดให้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารที่จะไปกำหนดรายละเอียด เกี่ยวกับขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละฝ่ายว่า ฝ่ายใดควรใช้อำนาจส่วนไหน เพียงไร เพื่อให้เกิดการประสานการปฏิบัติงานและมีให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติราชการ ต่อไปได้

เมื่อในขณะนี้ได้มีข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนิน คดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นข้อบังคับที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดขึ้นตามนัยมาตรา ๑๖ แห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ในคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดไว้โดยเฉพาะแล้วแต่ ผู้ใดมีภาระหน้าที่จะต้องปฏิบัติเพียงใดบ้าง โดยในส่วนของใช้อำนาจในฐานะพนักงานฝ่าย

ข้อ ๒ ความอาญาเกิดขึ้นในท้องที่อำเภอใด หรือตัวจำเลยมาอาศัยอยู่ในท้องที่อำเภอใด ให้กรมการอำเภอมีอำนาจที่จะสั่งให้จับผู้ต้องหาตามใดสวนคดีเรื่องนั้นในชั้นต้น

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๙๐} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒ ในประมวลกฎหมายนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๖) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มี อำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพัสดี เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรม ศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการอันเกี่ยวกับการจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปรามปราม

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๙๑} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา อำนาจพนักงานอัยการ และอำนาจพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับทั้งหลายอันว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม และระบุอำนาจและหน้าที่ของผู้พิพากษา หรือซึ่งว่าด้วย อำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ๆ

ปกครองที่จะสามารถเข้าเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางอาญาและใช้อำนาจด้วยตนเองได้โดยตรงนั้น ก็ได้กำหนดให้อำนาจไว้แต่เพียงผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเฉพาะแต่ในกรณีที่ได้ประสบเหตุความผิดอาญาซึ่งควรจะกระทำการจับกุมได้เท่านั้น^{๑๒} สำหรับตำแหน่งปลัดอำเภอมิได้มีการกำหนดให้เป็นผู้ใช้อำนาจในการดำเนินการทางอาญาได้ด้วยตนเอง เมื่อได้พิจารณาบทกฎหมายดังกล่าวประกอบกันแล้วย่อมเข้าใจได้ว่า ในปัจจุบันนี้การใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดให้มีการแบ่งแยกการปฏิบัติหน้าที่มิให้เกิดความสับสน และได้จัดลำดับภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละระดับตามขั้นตอนการปฏิบัติราชการไว้แล้ว โดยให้ปลัดอำเภอมิบทบาทเป็นเพียงผู้ได้บังคับบัญชาของนายอำเภอซึ่งปกติย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่มีหน้าที่ที่จะดำเนินการในทางอาญาได้ด้วยตนเองโดยลำพังอีก

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) จึงเห็นว่า ปลัดอำเภอมิได้มีการรับผิดชอบในด้านการควบคุมดูแลและปราบปรามการกระทำผิดอาญาโดยทั่วไปโดยตรงดังเช่นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฉะนั้น แม้ว่าปลัดอำเภอจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายบางฉบับโดยเฉพาะ หรือได้รับมอบหมายหรือการสั่งการจากกระทรวงมหาดไทยให้ต้องปฏิบัติหน้าที่ในบางเรื่องอันมีส่วนเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในเขตท้องที่นั้นด้วยก็ตาม แต่กฎหมายหรือคำสั่งที่กรมการปกครองอ้างมานั้นมิได้แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่าประสงค์จะให้ปลัดอำเภอปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทุกประการด้วยแต่อย่างใด ฉะนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอจึงย่อมมีอยู่เพียงในขอบเขตเท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามคำสั่งดังกล่าวเป็นการเฉพาะเรื่องเท่านั้น ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ไม่มีผลทำให้ปลัดอำเภอจะสามารถอ้างอำนาจของตนเองจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวง โดยจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ฯ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ด้วย แต่อย่างใด

ส่วนในข้อที่กรมการปกครองอ้างว่า ปลัดอำเภอในฐานะเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอและในฐานะผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอ ย่อมสามารถใช้อำนาจเช่นเดียวกับที่นายอำเภอมีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาได้ด้วยนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการ

^{๑๒} ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕

๔. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่กับพนักงานสอบสวนอื่น

๑๗๑

๑๗๑

๔.๔ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอได้ประสบเหตุ ความผิดอาญาซึ่งควรจะกระทำการจับกุมได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการจับกุม แต่ถ้าไม่อาจจับกุมได้ทันทีก็สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุม และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนดำเนินคดี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการสืบสวนสอบสวน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในที่เกิดเหตุหรือดำเนินการทั้งหลายอื่น ๆ เช่น ตรวจตัวบุคคล ตรวจสอบสิ่งของค้นเพื่อพบสิ่งของ และยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบ ตลอดจนสอบถามปากคำบุคคลและดำเนินการอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นหลักฐานในชั้นต้น และบันทึกไว้ แล้วให้ส่งหลักฐานการสืบสวนสอบสวนนั้นและตัวบุคคลที่จับกุมไว้ไปให้พนักงานสอบสวนท้องที่ดำเนินการต่อไป

ร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เห็นว่า การที่ข้อ ๕๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ บัญญัติให้ปลัดอำเภอเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอนั้น ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า ปลัดอำเภอมีฐานะ เป็นเพียงผู้ใต้บังคับบัญชาของนายอำเภอ การปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ย่อมเป็นไปตามที่นายอำเภอจะ ได้มอบหมายหรือสั่งการเท่านั้น และตำแหน่งนายอำเภอในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ ตามมาตรา ๒ (๑๗)^{๙๓} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น เมื่อกฎหมายได้บัญญัติ ระบุถึงตำแหน่งดังกล่าวโดยตรงจึงย่อมประสงค์จะให้ เป็นตำแหน่งเฉพาะตัวที่จะใช้อำนาจต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ ฉะนั้น การมอบหมายให้บุคคล อื่นใช้อำนาจแทนจึงกระทำมิได้ สำหรับการรักษาราชการแทนนายอำเภอนั้นโดยที่วรรคสองของ มาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติไว้แล้วว่า พนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ นั้น นอกจากเจ้าพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งตามที่ระบุไว้โดยเฉพาะ แล้ว ยังให้หมายความรวมถึงผู้รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานดังกล่าวด้วย เมื่อนายอำเภอมีอำนาจ หน้าที่อยู่เพียงใดปลัดอำเภอในฐานะผู้รักษาราชการแทนย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกัน แต่ สำหรับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางอาญานั้นต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ ออกตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

โดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) มีความเห็น ว่า ปลัดอำเภอไม่มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องปฏิบัติการเกี่ยวกับคดีอาญาดังเช่นการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงไม่อาจใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองไปจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวงได้ ดังที่ ได้เคยให้ความเห็นไว้ครั้งหนึ่งแล้ว ปรากฏตามบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เรื่อง การตั้งด่านตรวจของปลัดอำเภอ เพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง^{๙๔}

^{๙๓} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒ ในประมวลกฎหมายนี้

๑. ปลัดอำเภอ

๑. ปลัดอำเภอ

(๑๗) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความว่า เจ้าพนักงานดังต่อไปนี้

๑. ปลัดอำเภอ

๑. ปลัดอำเภอ

(๒) นายอำเภอ

๑. ปลัดอำเภอ

๑. ปลัดอำเภอ

(๓) ผู้บังคับกองตำรวจ

(๔) หัวหน้าสถานีตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อย

ตำรวจตรีขึ้นไป

(๕) หัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นาย

ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงผู้รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว แต่ผู้รักษาราชการแทนเจ้า พนักงานใน (๔) (๕) (๖) ต้องมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปด้วย

๑. ปลัดอำเภอ

๑. ปลัดอำเภอ

^{๙๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบูรณ์
(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๓๑